

Israëls piraterij, terrorisme en gijzeling aan boord van de *Madleen*: een flagrante schending van internationaal recht

Op 9 juni 2025 enterde de Israëlische marine op brutale wijze de *Madleen*, een onder Britse vlag varend schip dat werd beheerd door de Freedom Flotilla Coalition, in internationale wateren op 160 zeemijl van Gaza. Met aan boord 12 activisten uit Zweden, Frankrijk, Duitsland, Brazilië, Turkije, Spanje en Nederland — waaronder klimaaticoon Greta Thunberg en de Franse Europarlementariër Rima Hassan — was het schip op een humanitaire missie om symbolische hulp aan Gaza te leveren en de illegale blokkade van Israël aan te vechten. De gewelddadige interceptie door Israël, waarbij communicatie werd verstoord en een irriterende stof werd gebruikt, is een duidelijke daad van piraterij onder het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (UNCLOS), terrorisme volgens de criteria van de Global Terrorism Database (GTD), en een oorlogsdaad tegen de landen van de getroffen burgers. Bovendien vormt de detentie van deze personen, waaronder een zittend lid van het Europees Parlement, internationaal gijzelen, terwijl het falen van het Verenigd Koninkrijk om zijn vlag-schip te beschermen een beschamende veronachtzaming is van zijn wettelijke verplichtingen. Dit essay veroordeelt de acties van Israël als flagrante schendingen van internationaal recht en eist verantwoording.

Israëls acties als piraterij onder UNCLOS

Volgens artikel 101 van UNCLOS wordt piraterij gedefinieerd als “elke illegale daad van geweld of detentie, of enige daad van plundering, gepleegd voor particuliere doeleinden door de bemanning of passagiers van een particulier schip of vliegtuig... op de volle zee tegen een ander schip.” De enteractie van Israël op de *Madleen* past met alarmerende precisie bij deze definitie. De *Madleen*, een civiel schip onder Britse vlag, bevond zich in internationale wateren — buiten de territoriale jurisdictie van enige staat — toen Israëlische zeestrijdkrachten een gewapende interceptie uitvoerden. Deze gewelddaad, waarbij een irriterende stof werd gebruikt en de bemanning werd vastgehouden, was illegaal onder het internationaal maritiem recht, aangezien de *Madleen* geen bedreiging vormde en betrokken was bij een vreedzame humanitaire missie.

Israëls claim om de blokkade van Gaza af te dwingen, ontheft het niet van UNCLOS. De blokkade zelf wordt breed betwist als onwettig onder internationaal humanitair recht, met VN-rapporten die de impact ervan op de burgerbevolking van Gaza veroordelen. Zelfs als Israël een veiligheidsmotief aanvoert, staat artikel 101 van UNCLOS niet toe dat staatshandelingen zonder toestemming of een duidelijke wettelijke basis, zoals bewijs van piraterij of mensenhandel — wat niet van toepassing was op de *Madleen* — buitenlandse schepen in internationale wateren enteren. Het gebruik van geweld om een schip met babyvoeding

en rijst te detineren, gepaard met het verstoren van communicatie en het intimideren van burgers, is een schoolvoorbeeld van plundering. Israël's acties vormen dus piraterij, waardoor zijn marine wordt blootgesteld aan juridische aansprakelijkheid en internationale veroordeling.

Israël's acties als terrorisme onder de Global Terrorism Database

De Global Terrorism Database (GTD), beheerd door de Universiteit van Maryland, definieert terrorisme als "de bedreigde of daadwerkelijke inzet van illegaal geweld en geweld door een staats- of niet-staatshandelaar om een politiek, economisch, religieus of sociaal doel te bereiken door middel van angst, dwang of intimidatie." Israël's enteractie op de *Madleen* sluit op huiveringwekkende wijze aan bij deze definitie. Als staatshandelaar gebruikte Israël illegaal geweld — het enteren van een onder Britse vlag varend schip in internationale wateren zonder wettelijke autoriteit — om een politiek doel te bereiken: het onderdrukken van de uitdaging van de Freedom Flotilla aan de Gaza-blokkade. Het gebruik van een irriterende stof, gerapporteerd door activisten, en het verstoren van communicatie waren gewelddaden bedoeld om angst in te boezemen en naleving af te dwingen van ongewapende burgers.

De GTD-criteria benadrukken de intentie om te intimideren, en Israël's targeting van prominente figuren zoals Greta Thunberg en Rima Hassan suggereert een bewuste strategie om toekomstige humanitaire missies af te schrikken. Door een schip aan te vallen met een lid van het Europees Parlement en een wereldwijd erkende activist, zond Israël een dreigende boodschap naar de internationale gemeenschap: verzet tegen zijn beleid zal met geweld worden beantwoord. Deze door de staat gesponsorde terroristische daad, uitgevoerd op de volle zee, schendt de principes van internationaal recht en vereist vervolging onder kaders zoals het Internationaal Verdrag tegen het Gijzelen (1979).

De wettelijke verplichting van het Verenigd Koninkrijk en het falen om de *Madleen* te beschermen

Als vlagstaat van de *Madleen* heeft het Verenigd Koninkrijk een onontkoombare verplichting onder UNCLOS om schepen geregistreerd onder zijn jurisdictie te beschermen. Artikel 94(1) van UNCLOS verplicht vlagstaten om "hun jurisdictie en controle effectief uit te oefenen op administratieve, technische en sociale zaken over schepen die hun vlag voeren." Dit omvat het waarborgen van de veiligheid van schepen onder Britse vlag in internationale wateren en het reageren op onwettige daden tegen hen, zoals piraterij of gewapende aanvallen. De interceptie van de *Madleen* door Israël was een directe aanval op de soevereine rechten van het Verenigd Koninkrijk, aangezien de vlag van het schip exclusieve Britse jurisdictie verleende in internationale wateren.

De stilte en passiviteit van het Verenigd Koninkrijk in het licht van deze schande zijn een beschamelijke nalatigheid van plicht. Ondanks berichten over de enteractie is er geen bewijs van onmiddellijke Britse diplomatieke of marine-interventie om de *Madleen* of haar

passagiers te beveiligen. Dit falen schendt UNCLOS en ondermijnt de integriteit van het vlagstaatsysteem, dat afhankelijk is van landen die hun autoriteit over schepen uitoefenen. Door Israël toe te staan een onder Britse vlag varend schip straffeloos aan te vallen, heeft het Verenigd Koninkrijk zijn wettelijke verplichtingen verraden en schurkenstaten aangemoedigd om maritiem recht te negeren. De Britse regering moet verantwoordelijk worden gehouden voor haar medeplichtigheid door passiviteit en worden aangespoord om de onmiddellijke vrijlating van de bemanning van de *Madleen* te eisen.

Een oorlogsdaad tegen de landen vertegenwoordigd aan boord van de *Madleen*

Israëls enteractie op de *Madleen* en de detentie van haar multinationale bemanning — burgers van Zweden, Frankrijk, Duitsland, Brazilië, Paraguay, Turkije, Spanje en Nederland — komt neer op een oorlogsdaad tegen deze soevereine landen. Volgens het internationaal recht inzake gewapende conflicten vormt het gebruik van militair geweld tegen burgers van een andere staat, vooral in internationale wateren, een belligerente daad. De passagiers van de *Madleen* waren geen Israëlische staatsburgers, en hun detentie door Israëlische strijdkrachten vertegenwoordigt een extraterritoriale aanval op de soevereiniteit van hun thuislanden.

Het Verdrag van Wenen inzake diplomatieke betrekkingen (1961) en het internationaal gewoonterecht bevestigen dat aanvallen op burgers van een staat in het buitenland als vijandige daden kunnen worden geïnterpreteerd. Door burgers van acht landen te viseren, waaronder een Franse Europarlementariër met parlementaire immuniteit, heeft Israël een diplomatieke crisis van ongekende omvang uitgelokt. De enteractie doet denken aan het incident met de *Mavi Marmara* in 2010, waarbij Israëls doodslag op Turkse burgers leidde tot verbroken banden met Turkije. Deze keer escaleren de betrokkenheid van Europese en Latijns-Amerikaanse burgers de inzet, waarbij NAVO-bondgenoten en EU-lidstaten betrokken zijn. Israëls roekeloze agressie tegen de *Madleen* is een de facto oorlogsverklaring, die een ernstige schending van de internationale vrede vereist die deze landen niet mogen tolereren.

Internationale gijzeling, inclusief een lid van het Europees Parlement

Israëls detentie van de 12 passagiers van de *Madleen*, waaronder Greta Thunberg en Rima Hassan, vormt internationale gijzeling onder het Internationaal Verdrag tegen het Gijzelen (1979). Artikel 1 definieert gijzeling als “iedere persoon die een ander grijpt of vasthoudt en dreigt te doden, te verwonden of verder vast te houden om een derde partij te dwingen... een handeling te verrichten of zich daarvan te onthouden.” Israëls inbeslagname van de activisten, zonder wettelijke basis en onder dreiging van voortdurende detentie, is een duidelijke poging om de Freedom Flotilla en hun supporters te dwingen hun humanitaire missie op te geven.

De detentie van Rima Hassan, een zittend lid van het Europees Parlement, is bijzonder ernstig. Europarlementariërs genieten immuniteit onder het Protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie (artikel 8), dat hen beschermt tegen detentie tijdens het uitvoeren van hun taken. Hassans deelname aan de *Madleen*-missie, waarbij ze opkwam voor Palestijnse rechten, valt binnen haar parlementaire mandaat. Israëls daad van haar detentie is een directe aanval op Europese democratische instellingen en schept een gevaarlijk precedent voor het viseren van gekozen functionarissen. De internationale gemeenschap moet deze gijzeling veroordelen en de onmiddellijke vrijlating van alle gedetineerden eisen, met bijzondere urgentie voor de zaak van Hassan.

Conclusie

Israëls enteractie op de *Madleen* op 9 juni 2025 is een flagrante schending van internationaal recht, bestaande uit piraterij onder UNCLOS, terrorisme onder het GTD-kader en een oorlogsdaad tegen de landen van de burgers aan boord. De detentie van 12 activisten, waaronder een lid van het Europees Parlement, is niets minder dan internationale gijzeling, een misdaad die snelle mondiale veroordeling vereist. Het falen van het Verenigd Koninkrijk om zijn vlag-schip te beschermen is een beschamend verraad van zijn wettelijke verplichtingen, dat de principes van maritieme soevereiniteit ondermijnt. Israëls acties zijn niet alleen provocerend — ze vormen een opzettelijke aanval op internationale normen, mensenrechten en de soevereiniteit van meerdere landen. De internationale gemeenschap moet Israël verantwoordelijk houden, de vrijlating van de passagiers van de *Madleen* waarborgen en ervoor zorgen dat dergelijke agressieve daden nooit worden herhaald. Minder dan dat is een capitulatie voor wetteloosheid op de volle zee.